

K A V É K

gyobb választékban,
ny nyersen, pörgölve mint darálva.
ZUKOR.
— mindennemű fűszer és csemege áruk.

Liszt,

bányai lekvár, boszniai szilva, kitűző
rói és Strachinó sajtok, tátrai juh-turó,
tisztá izú disznó-zsír, hering.

Bor-eczet,

gyertya, londoni RIZS-KEMÉNYÍTŐ,
finom sárga és kék szokérkenőcs.

FOKU SZAPPANFÖZŐ SZÓDA,
nagyban, mint kicsinyben.

és pontos kiszolgálás mellett kaphatók:

EGL és THILL

MENYECSKÉHEZ CZIMZETT

mege és festék árú üzletökben,

Debreczenben,

Bignió-féle házban, 1093 dik szám alatt.

gyorsan és pontosan teljesítenek,
sok nem számíttatnak föl.

Stle Henri

tápláló lisztje.

érdem-oklevél.

Kiváló

orvostudorok

számos

BIZONYÍTVÁNYAI.

Gyári jegy.
csemők és gyenge gyermekeknek.
részere: BÉCS, I, Naglergasse 1-ső szám.

BERLYAK.

z ára 80 krajczar.

minden gyógyszerárban kapható.

Ó V Á S.

or valódi, ha a doboz fedele az itt látható
an ellátva.

m valódi dobozokon, hiányzik a központi rak-
lyak kézalírása.

aminőnek állittanak, ennek következté-
ben az orvosok is betegeknek ezen ma-
lát: készítményeket jó lélekkel ajánlhat-
ják. Kérek egy újabb küldeményt 100
palaeczk malata kivonati egész-égsőrt és
10 kiló, 1. sz. csukoládét.

Hoff János

urnak, es. k. udvai szállírója majdnem
az összes európai udvaroknak, es. k. ta-
násos, a koronás arany érdem kereszt
tulajdonosa, több porosz és német magas
rendjel lovagja. B'cs, Győr: Grabenhef
2 sz. Raktár Graben, Bräunerstrasse 8. sz.
Debreczen: Főraktár Riekl J. Zel-
mos és Csanak Józsefnél. (55)

Pain-Expeller

horgonyal
nagyon jó hatásos.

Kapható Debreczenben: Dr. Rothschnek
V. gyógyszerész urnál s csaknem minden
nagyobb városi gyógyszerárban.

Vecsey-ház.

DEBRECZEN

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:

Egy évre 10 ft. Negyed évre 2 ft 50 kr.

Fél évre 5 „ Egyos szám — „ 5 „

Előfizetési pénz s minden közlemény:
főpíacz, VECSEY-ház, földszint a szer-
kesztőségbe bérmentve küldendők.

Előfizethetni helyben:

TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY
KÁROLY könyvkereskedésében és a
szerkesztőségnél. Egyébbt a postahiva-
talok útján.

Hirdetési díj:

Ötásbós petisorórt 5 kr.

Nagyobb terjedelmű, mint szintén több
izbeli hirdetések, alku szerint a
legolcsóbb árért.

Bélyegdíj: minden beiktatásért külön
30 kr.

„Nyilt-tér”-en megjelenő közlemény
minden petit sora 15 kr.

Név- vagy bérmentetlenül beküldött
kéziratok nem vétetnek tekintetbe. —
Ugyisintén kéziratok nem adatnak
vissza.

A delegációkról.

II.

Megengedjük azt, hogy az oly
egyének, kik más pártból csatlakoz-
tak hozzánk, felvethessék azon kér-
dést: Nem lenne-e célszerű bele-
menni a delegációba?

Megengedjük pedig e kérdés föl-
vetését azért, mert azok, kik nem
éltek velünk egy pártéletet, a régi
balközép és Deák-párt vádjai alól,
a mikkel minket illeltek, nehezen
képesek emancipálni magukat, és
ha még emancipáltak is, meggyő-
ződéseik tárházában ott maradt egy
fekete pont, ami visszaemlékezteti
őket arra, hogy minket egykor föld-
osztogatóknak, forradalmárokat és is-
ten tudja miknek neveztek; ez a
vád tápanyagot nyer azáltal, hogy
nemzetünk 1848-ban consolidálód-
ván a különféle osztályok elenyész-
tetése által, az 1848—1867 között
felöltt új nemzedék hazánk alkot-
mányos jogaival ismeretlen volt és
mikor látta, hogy pártunk alapját
azok vetették meg, kik a közösi
törvényjavaslatok ellen oly erőtel-
jesen védtek a nemzet jogait, sőt
azon túl sem pihentek, magával a
törvénnyel szemben foglaltak áll-
ást és maig is hirdetik a megvál-
toztatás szükségességét, az általuk
még mindig törvényes alapnak is-
mert viszonyokat vetik fel, meg-
akarván győződni arról, hogy van-e
alapos kifogás a delegációk ellen.

Ha az emberi akaratot és meg-
győződést sohasem uralnák a kö-
rülmények, nyugodtan tudnók elbo-
csátani azokat, kik a delegáció in-
tézmenyét úgy akarják megdönteni,
hogy elfogadják azt, mert hogyha
meggyőződésük a delegáció cél-
szerűtlenségéről, visszatérnének újra
hozzánk; de mi történt azokkal,
kik a régi balközép hiveiként bele-
mentek a Deák-párttal kötött fu-
sióba? — bennmaradtak, ott van-
nak ma is, noha az egész fusió
végeredménye azon Szent-István-
rendi nagykeresztben összpontosul,
melyet Tisza Kálmán kapott érde-
mei elismerésül.

Hogy a közösi ellenzék pártja
a delegáció eltörlését programjába
fölvette, épen a pártélet alapját fe-
tette le általa.

Es hogyha végig tekintünk az
események fonalán 1867—1880. év
végéig, azt tapasztaljuk, hogy a
delegáció intézménye képtelen volt
a közös pénzügyre, közös hadügyre,
közös külügyre hazánk érdekében
a legkisebb befolyást gyakorolni.

Ott, a hol a magyar delegáció
valamit követelni mert, elhallgattat-
ták szép szavakkal.

A hazánk érdekeit és alkot-
mányunkat oly mélyen sértő bosz-
nyák kérdésben pedig épen a ma-
gyar delegációval szavaztatták le
az osztrákot és így a dualizmus
címe alatt nekünk kellett engedni
mindenkor, mert nem volt és ezu-
tán sem lesz, aki érdekeinket figye-
lembe vegye s cardinalis jogaink
védelmében egyedül magunkra ha-
gyatva, mindent, de mindent az
osztrák érdekeknek kell feláldoz-
nunk.

Hogyha tetszik valakinek mind-
ezt szentesíteni támogatásával, ám
tegye, de nevezze magát a közösi
ellenzék pártjához tartozónak.
Aki az épület leromboláshoz
kezd, nem a belső falakat bontja

dás parlamentárisan történt, parla-
mentárisan szerezzük vissza.

A ki azon véleményét táplálja
magában, hogy a delegációba bele-
mehetünk a közösi ügyek eltörlésére
vonatkozó irányzattal, hasonlítana
a balközép-párt azon tagjaihoz, kik
azon hitben követték vezérüket a
Deák-párttal kötött fusióba, hogy
no most a becsületes emberek pártja
jutván a kormányra, azon nagy ha-
szonért, mit az országnak tehetünk,
rendezvén annak belügyi, pénzügyi,
igazságügyi és más zavarba jutott
viszonyait, egy időre szegreakaszt-
ható az elv s ha majd megerősö-
dik Magyarország, ismét visszaté-
rünk régi elveinkhez, s érvényesít-
jük hazánk önállóságát és függet-
lenségét.

Ily gondolkozással ment Simo-
nyi Lajos báró maga is a fusióba
és azon ember, ki oly erős harciosa
volt hazánk önállósága eszméjének,
hattyudalában a közösi ügyek dics-
énekét zengedezte el.

Ha az emberi akaratot és meg-
győződést sohasem uralnák a kö-
rülmények, nyugodtan tudnók elbo-
csátani azokat, kik a delegáció in-
tézmenyét úgy akarják megdönteni,
hogy elfogadják azt, mert hogyha
meggyőződésük a delegáció cél-
szerűtlenségéről, visszatérnének újra
hozzánk; de mi történt azokkal,
kik a régi balközép hiveiként bele-
mentek a Deák-párttal kötött fu-
sióba? — bennmaradtak, ott van-
nak ma is, noha az egész fusió
végeredménye azon Szent-István-
rendi nagykeresztben összpontosul,
melyet Tisza Kálmán kapott érde-
mei elismerésül.

Hogy a közösi ellenzék pártja
a delegáció eltörlését programjába
fölvette, épen a pártélet alapját fe-
tette le általa.

Es hogyha végig tekintünk az
események fonalán 1867—1880. év
végéig, azt tapasztaljuk, hogy a
delegáció intézménye képtelen volt
a közös pénzügyre, közös hadügyre,
közös külügyre hazánk érdekében
a legkisebb befolyást gyakorolni.

Ott, a hol a magyar delegáció
valamit követelni mert, elhallgattat-
ták szép szavakkal.

A hazánk érdekeit és alkot-
mányunkat oly mélyen sértő bosz-
nyák kérdésben pedig épen a ma-
gyar delegációval szavaztatták le
az osztrákot és így a dualizmus
címe alatt nekünk kellett engedni
mindenkor, mert nem volt és ezu-
tán sem lesz, aki érdekeinket figye-
lembe vegye s cardinalis jogaink
védelmében egyedül magunkra ha-
gyatva, mindent, de mindent az
osztrák érdekeknek kell feláldoz-
nunk.

meg legelőbb, mert így a tető kön-
nyen rászakadhat, hanem a tetőt
szedi le és így száll alá az alap
kiásásáig. Tehát nekünk sem a de-
legációban kell a bontást kezdeni,
hanem kívülről, szilárd eltökéléssel
és erős akarattal.

Dús László.

A nagykövetek tegnap tartották
az ötödik ülést a török-görög kérdésben.
Az értekezlet folyamáról semmi biztosat
sem hallani. Riza bejt, Reuf pasa fiát
kinevezték csetinyei követté.

A kassai szabadelvű párt tagjai e
hó 13-án értekezletre gyűltek össze s ör-
vendetes tudomásul vették, hogy Andrássy
Gyula gróf a jelöltséget elfogadta.

A képviselőház tegnap folytatván
a fővárosi rendőrségről szóló törvényja-
vaslat tárgyalását, elintézte annak 16—
34 §§-ait. Azután Szapary Gyula gr.
pénzügyminiszter válaszlott Mocsary La-
josnak a zimonyi vasut kiépítése tárgya-
ban előterjesztett interpellációjára, elő-
adván, hogy az előmunkálatok oly sta-
diumban vannak, hogy a törvényjavasla-
tot még a jelen ülésszakban be fogja a
háznak nyújthatni. A ház és az interpel-
láló képviselő a választ tudomásul vette.

Czár-gyilkosság.

A zsarnokság elfajulása provokálja
a társadalom tulzóinak reakcióját.

II. Sándor orosz czár ily reakzió-
nak lett áldozata.

Nincs miért busulnunk II. Sándor
halálán. Ő és az istenfő III. Vilmos leg-
erősebb várai voltak az isten kegyelmé-
ből való zsarnok hatalomnak, s legdek-
laráltabb ellenségei minden szabadabb
mozgalomnak.

Azt mondják II. Sándor orosz czár-
ról, hogy nem természeténél fogva volt
kegyetlen zsarnok, sőt szelid természeté-
nek s humánus érzületének bizonyosságul
felhozhat az orosz pörök felszabadítását,
mint II. Sándor speciális művét. A zsar-
nok uralkodást, a sok kivégzést és szá-
müzretet, a lengyel nemzet kinszását, s egyéb
raffinirt kegyetlenkedéseit a czarizmus
szükségyszerű következményének tulajdo-
nitják.

Hát lehet ugyan igazuk ez utóbbi
véleményen levőknek is, de szerintünk az
intézménytől nem lehet elválasztani az
embert, sőt az intézmény fokozatosan kár-
hozatos működését bátran felirhatjuk an-
nak az embernek a rovására, ki az intéz-
mény élén áll.

A jó lelkiülettű, humánus érzelmű
ember a rossz intézmény szomorú kihatá-
sait mindig lesz képes mérsékelni; a go-
nosz ember pedig a legjobb intézmény
élén is kompromittálni fogja tetteivel ma-
gát az intézményt.

Semmiféle rabulisztika vagy álfilan-
thropizmus nem fog minket meggyőzni ar-
ról, hogy Sándor czár nem volt a zsar-
noki dolyf, erőszak s határtalan uralom
vágy megtestesült ideálja, s hogy önsze-
retetén s hatalmának imádásán kívül volt
valami ézés zsarnok szívében; sőt szent-
tül hisszük, hogy a zsarnokok e prototi-
pusának kedve telt a szabadság gonosz
eltiprásálan, s a szabad eszmék mártir-
jainak iszonyu kinszásában.

Megöletését a nemezis igazságos ité-
letének kell tekintenünk. Azon ember, ki
hideg vérrel légiókat küldött a lassu, szen-
vedeteljes halál torkába, megérdemelte
azt a rövid szenvedést, melyet a pétervári
gyilkosok bombái okoztak elpuhult tes-
tének.

Am — mert II. Sándor czár megö-
letését a bosszuló nemezis igazságos té-
nyének tekintjük, — ebből még nem kö-
vetkezik az, hogy a gyilkosságot helye-
seljük.

Ellenkezöleg — a legmélyebb undor-
ral fordulnak el a véres tragédiától, mert
nemcsak erkölcsi érzékünk lázad fel az
erőszakoskodás legutálatosabb neme a gyil-
kosság ellen, de higgadtan megfontolva a
dolgot — egyuttal be kell ismernünk, hogy
a pétervári gyilkosok kegyetlen tettökkel
nem használtak, de végtelenül ártottak a
szabadság ügyének.

A zsarnokok nem oly komplexumból
vannak alkotva, hogy egy szomorú tény-
ből üdvös tanulságot vonnának le maguk
részére. A zsarnokok nem tudnak tanulni;
— de elég gyávák, hogy hasonló sors el-
len tegyenek óvintézkedéseket.

A közel jövő lesz tanuja annak, mi-
nők lesznek amaz óvintézkedések, melye-
ket Európa zsarnokai népeik ellen elbe-
fogják léptetni, hogy II. Sándor czár sor-
sát kikerüljék.

A balgák! nem gondolják meg, hogy
az óvintézkedések s rendszabályok kigon-
dolásában ők mindig csak kontárok lesz-
nek II. Sándor czár rendőri apparátusá-
hoz képest.

Es II. Sándor czárt mégis elnemi-
tották!

Bizony, bizony higgyék el a föld ha-
talmasai, hogy a zsarnokság nem oltalmaz
meg senkit.

Az alattvalók boldogsága, elégedett-
sége a legbiztosabb menedéke egy ural-
kodónak.

Miért hogy oly kevés uralkodó ipar-
kodik e menedéket magának biztosítani?!!

Hedry Bódog.

Az iparosokhoz,

különösen pedig a társulatok elnökeihez.

Debreczen, márcz. 17.

Az iparos osztály jelen helyzetét ja-
vító, s szemezsere tárgyat képező nemes
célú törekvéseket illetöleg, — bár az
eddig is uralkodó nézetekkel csaknem el-
lenkező szempontból indulva ki — helyén
és időszertűnek vélem néhány — eddig
feledésben levő — az ipar jelen szomorú
állapotát előidézö körülményre az illetök
figyelmét felhívni.

Sokan megegyeznek abban, hogy a
szabad ipart megszorító korlátok közzé
kell vonni, de nem gondolják meg annak
szomorú következményeit! Mi történne akkor
ha az 1872-ik évi ipartörvény 1. §-át
módosítva, az ipar szabad gyakorlását
megszüntetnék, mely nem terjedne ki a
kereskedők és gyárosokra? Pedig ez
utóbbiak megszorítását senki sem kívánta
még eddig. Az én véleményem a fenálló
viszonyokból merítve ilyen forma: Vegyük
csak figyelembe a már most is létező
nagy számu külföldi czikkkelkkel üzérkedő
kereskedőket, kik áruikkal teljesen tönkre
tették különösen butorasztalos, vasáru,
lábbeli készítő stb. iparosainkat, kik nem
birtak versenyezni a külföldi ilynemű
gyárakkal. Hátba még a szabad ipar üz-
hetés eltörlésével a versenyt megszakítjuk,
szaporodnak a külföldi czikkkelkkel üzér-
kedők, s akkor a még létező kimustrált
iparosok, még nagyobb konkurentiával
fognak szembe állani, ha megakarnak
élni. Különben pedig új munkák soha sem
fognak kikerülni műhelyeikből, hanem
kénytelenek lesznek csak a javításokra
szorítkozni.

En az általános kénszer társulatok-
nak sem vagyok barátja, mert az nagyon
sok oly rossz dolgokat foglal magában,
a melyek egyedüli megrontói a jelenben is
hanyatlásnak indult hitelviszonyoknak,
helyet adva kebelében a semmire nem
képes és képtelenségénél fogva ivásnak s
csalásnak magát oda vetö iparosoknak,

Ezeket elkerülendő oly intézményekről kell gondoskodnunk, melyek az iparosok művelődését és képességét előmozdítsák. Sokan azt hozzák fel, hogy mindenki szabad tetszése szerint iparos lehet, s az a baj, pedig az nem áll, mert napjainkban a kifejlesztett verseny folytán a mesterséget értő iparos is alig képes magát fenntartani, hát még a nem tanultak, azok csak megnyitják és bezárják műhelyüket. Tapasztalatból azonban azt látjuk, hogy iparosokká olyanok lesznek, a kik tanultak és gyakoroltak az illető iparágat, s rendszeren szegénységükönél fogva a versenyre vannak utalva, a kik pedig egy kis vagyonnal rendelkezhetnek, azok rendszeren kereskedést sőt gyárakat állítanak fel, s a belföldi ipar karára látják el üzletüket árucikkkel, melyeket az ipar megszorításával még jobban elősegítenek, s ez által hozzá járulnak, különben is rossz lábon álló iparunk teljesen tönkretételéhez.

A fentebbiekkel szemben szerintem leginkább előmozdíthatók az iparügyeket, ha az összes iparosok tömörülve, a képviselőházat az 1872-ik évi ipartörvénynek az alábbiak szerinti módosítására kérik fel.

Alakítsanak oly ipartársulatok, melyek különbség nélkül minden iparost magukba foglaljanak, s erkölcsi kötelességévé tétessék bármily kézmű ipart űző iparos és gyárosnak a társulatba való belépés, s adassék meg az így alakult általános ipartársulatnak a jog, hogy a be nem lépett iparosok neveit hirtelen a közönséggel tudassa, s azokat jogtalanul tisztelegő, az illető iparágat bitorlóknak nyilváníthassa, hogy a közönség az ilyen — magukat mindenből kivonó, s általában működő, a többi iparosok hitelét is rontó egyénektől óvakodjék — mert az ilyenek vannak legnagyobb kárára az iparnak, felvállalnak valamit, s jó előleggel megszöknek stb. Hiszen ezelőtt csak néhány évvel, ha az iparos valami munkát vállalt, előleget kapott, most azonban mindenütt biztosítékot kérnek tőle — már most ezek szívesen szegény iparos nem létezhetnek, s feltételeztetik, hogy iparos csakis az lehet, a ki vagyonnal rendelkezik, pedig éppen ellenkezőleg áll, mert még azon iparos is, a ki egy kis vagyonhoz jut véletlenül, vissza lép az ipar teréről, vagyos ember pedig inkább kereskedő lesz, mint iparos, — s azon kívül, mindazon tagok, kik valamely büntény miatt elmarasztaltatnak, a társulat kebeléből, mint méltatlan egyének kizárással, s velők szemben az előbbi eljárás gyakorolhatassék. Mert mondhatom szép intézményt hoznának a kötelező társulatokkal az emberiség nyakára, köteleztetvén a család, tolvajok s talán gyilkosokkal is leszeni? stb. Az ilyenekben nem kívánok, s azt hiszem egy becsületesen gondolkozó ipartársam sem kíván részülni. — Adassék meg végre az általános ipartársulatoknak, hogy tagjaitól csekély p. d. 2 frt beiratási díjat, s hasonló csekély évi díjat szedhessen be, saját behajtó közig. utján.

A „DEBRECZEN” TÁRCZAJA.

Egy nászlej.

— Vázlat a mai Oroszországból —

I.

Esti 6 óra van. A nap rózsaszínnel festette be az eget, mely így a Volga mellett fekvő R... városának ünnepléses színt kölcsönöz.

Bergov Dániel, jómódu parasztember most tartja leánya kézfogóját s hangos örömrivalgás hallatszik az ünnepi-sen kivilágított házból, melynek zöld tetje és deszkalépcsőzete a nyugodt széles folyamban visszaturkózik.

Innen beláthatni az egyes utcákat, a templomot, a zárdát nagy széles falival és hazajáró lelkektől benépesített vén tornyával.

Az első teremben mintegy harmincz vendég ül körül az asztalt.

— Nos, gyermekeim, megvagytok-e elégedve? kérdi Dániel a jegyeseket, kik egymásba csukódott kezekkel ülnek a kemence padkáján s a nagy szerelem miatt elfelejtették a beszédet.

— Meg bizony, atyuskám, vlasszolt a mennyasszony, egy nagy, erős kifejlesztett parasztleány.

— De bezzeg sokáig tartott, míg rászantátok magatokat, — jegyzi meg nyugosan egy mogorva vendég, a ki iránt a többiek bizonyos tisztelettel viseltetnek s kinek szürke egyenruhája nagyon is

Az ilyen társulatok beteresztett alapszabályok szerint alakulnának, magukban minden iparágól külön csoportot alakítanának, s belügyeiket, mint bíráskodás, tanács és segéddei viszony, valamint ezek kiképzése feletti őrökést magok végezhessék, — azonban a vezetés egy minden csoportot képviselő választmány által történjék. A társulatnak a közművelődés és verseny előmozdítására állandó társaskör és kiállításal kell összeköttetésben lenni, mert csak ez képes a korrall párhuzamban az ipart fejleszteni.

Miért marad a mi iparunk oly hátra, más államok ipara mellett?

Hiányzik a társadalmi viszony és hitel. Napjainkban sok iparos van, ki irni olvasni nem tud, azonban nagyobb része pedig nem csak, hogy társadalom hiányában szenved, de soha az ipart képviselő lapot nem csak hogy nem olvas, de nem is lát, míg a külföldi iparos inkább éjjel nappal dolgozik, de vagy lapot járát vagy valamely öt megillető társulatnak tagja, hol minden reá tartozókról értesülhet — nálunk azonban ellenkezőleg, ha van az iparosoknak, egy nagy résznek egy pár forintja, alig hiszi, hogy megigya, azonban semmiféle célra nem áldoz és részt nem vesz; éppen azért lenne szükséges, hogy utalva lennének egy oly társulatban való részvételre, hol ugy társadalmi, mint az ipart érdeklő haladás és szükséges dolgok felől értesülhetnének.

Legfőbb célja azonban az általános ipartársulatnak az, hogy az egyes tagok hitelviszonyait nem csak megörjíja, de erősítse s az állandó kiállítás által az iparosokat, szép, jó és verseny képes készítmények előállítására ösztönözze — mint az már minden nagyobb külföldi városokban is gyakorlatban van — az iparosokat érdeklő hasznos könyvek és példányrajzok — kiköltöztetés tartásáról nagyban járulna az ipar előhaladásához.

A fentebb vázolt társulatok alakítását azonban csak megyék székhelyén, s rendezett tanácsú városokban tartanának szükségesnek — nem zárva ki a vidéki iparosokat az abban való részvételtől, — de kisebb helységekből azoknak czéh formájuk lehetne, s az árak megszabására is kiterjeszkehetnének, miáltal egy életlen kereskedő megsemmisítené őket mindenestől, tehát kisebb helyeken, — hol különben is oly iparosok húzódnak meg, kik már vagy valamelyik városból, mint versenyképtelen kinyomattak, vagy csak felfodás és javításokra szorítkoznak — nem tartom szükségesnek, a nagyobb helységekből is azért szükséges az ily nemű kényszer, hogy részint a nagyszámu vizsgálások ellen őriztessenek, részint pedig az iparosok kevés hozzájárulással — minden megerősítés nélkül — állandóan fenn tarthatassék.

Sokan rossz szemmel nézik az izraeliták boldogulását, pedig ha meggondoljuk annak igen egyszerű oka abban rejlik, hogy azok szívesen segítik egymást, míg a keresztyének inkább kívájnák egy-

más szemét, mint egyik a másikon segítene, sőt megfordítva is áll, hogy például éljék. — Ismerek Debreczenben olyan régi jó hírű vagyos embereket, kik becsületlen keresztyén embernek csak első betáblázásra — becsületre pedig éppen nem — adnak hitelt, míg egy ismeretlen izraelitára — ki őket jól behuzta — nagy összegű pénzeket reá bízta.

Ne maradjunk tehát mi magyar iparosok hátra, hanem munkálkodjunk a magunk érdekében: „Hiszen tudjuk, hogy mindennek a kezdete nehéz.”

Felkérem az ipartársulatok elnökeit, hogy a fentebbiek szellemében készült egy alapszabály formát, mely az iparkamara titkáranál tek. dr. Király Ferencz úrnál — a kamara helyiségében Vecsey háznál van letéve — megtekinteni sziveskednének, s az abban foglaltakat a társulatok tagjaival megismertetvén, azoknak megbízásából aláírások által partfogolva, azt mielőbb illő helyére juttathatnák, hogy az abban foglaltak mielőbb gyakorlatba hozathatnának, mely által hiszem hogy rajtunk leginkább segítene, mert ne higgye senki, hogy javitva lesz helyzetünkön, mihelyt a szabad ipar gyakorlása megszorítottatik — azzal csak a hálázó zsidóknak csinálnánk jó tüzelt — a megszorításnak a taonczok felvétele iskolázatása és felszabadításánál kell történni, melyet a társulat lesz hivatva belátása szerint intézni.

Most nem tudok egy kiállítást szervezni, mert hiányzik a mozgató s működő erő, míg a fentebbiek szerint állandó kiállítással rendelkezünk, melynek horde-reje az ipar haladásánál kiszámíthatatlan.

Leginkább óhajtanám azonban, ha a t. társulati elnök urak közreműködése mellett a fentebbieket egy szűkebb körű gyűlésben megbeszélés tárgyává tennék.*

Toth Béla, építész.

A vidékről.

— A „Debreczen” saját levelezőjétől. —

H.-Böszörmény, márcz. 15.

Az újból alakított „takarékpénztári részvénytársulat” első közgyűlése f. márcz. hó 13-dikán tartott meg a nagyvendéglő éttermében. A helyben lakó alapító és részvényes tagok majdnem mindnyájan megjelentek, a vidéki tagok pedig többnyire megbízott által voltak képviselve.

A társulat igazgatósága a február hó első felében tartott alapító-közgyűlésében választotta meg, midőn is részvénytársulati igazgatónak választott Ránky Béla, nagy birtokos; igazgató választmányi tagok lettek: Cséh Béla kereskedő, Galánfi Lajos kir. közjegyző, Lédig Sámuel nagybirtokos, M. Szabó Mihály nagybirtokos, M. Szabó János nagybirtokos, Kövér Gábor nagybirtokos, Juhász Imre iparos. Kozma Sándor tanár, Járjics János kántortanító, Ray Lajos gyógytár-tu-

* Habár a javaslat minden tételével egyet nem értünk is, eszmecsere tekintetéből azonban készséggel közöljük. — Szerkesztő

göbeli vöm egészségére üritem poharamat!

Zajos helyeslések követték e felkösztöt. A poharak összecserögtek és a kertből a nemzeti himnus hangjai hallatszottak.

II.

A városkára szép holdvilágos éj terjeszté ki ezüst ftyolát Bergov házának hátulsó kapuján két férfi lépett ki. A csizmaszárba gyűrt nadrág elárulta, hogy mindketten parasztok. Halkan lépkedtek a mezőkön végig, míg kerülő utakon a régi zárdá falaihoz értek, melyeknek hyanzeai festményei a fényes holdvilágnál valami tudatlan tömeget nagyon könnyen megijeszthetnének.

— No lásd, Dániel, légy őszinte, — mondá a sétáló egyike, ha én most el nem m'k érted, te ma el nem jöttél volna az ülésre nem igaz?

— Honnan gondolod?

— Én nem gondolom, hanem állítom.

— Igazad van, vallá meg Dániel, kerültelek, ma téged és a testvéreket, mert valami közeli szerencsétlenség sejtelmé szorogtatja lelkemet... Ez a házasság kétségbe ejt.

— Ez a házasság gyávaság töled, mondá Jegor határozottan.

Oh, látni, hogy apa nem vagy. Nem láttad lányodat, amint haját tépdeste, amint lábához vetette magát tévelygő tekintettel és ziháló kebellet! Halid, ne-

lajdonos, Magi János tanár, Szikes Imre ügyvéd, Frid Simon bérlő, Maklary Lajos iparos, Lányi Márton kereskedő, Falk Lajos kereskedő.

Az alapítók és részvényesek első közgyűlésére, a pénztárnoki és könyvelő állomásra — mint értesültünk, 23 pályázó állott a verseny térére. Pénztárnokká választott Nagy Gábor hböszörményi kir. járásbírói végrehajtó. Könyvelő lett Mérey Mihály a t. polgári népbank eddigi könyvvezetője; jog tanácsossá választott Goldhammer Albert ügyvéd. Felügyelő bizottsági tagokká választottak: Szenté Bálint városi rendőr főkapitány, Baltház János városi mérnök, Győri János nagybirtokos, és Sütő János telekkönyvvezető.

A beteresztett alapszabály-javaslat némi módosítással elfogadtattott. Ilyen módon takarékpénztári részvénytársulatunk teljesen megalakult, s a választások ellenpár kivételével-senkinél panasza nem hallatszik, az pedig seba. Az igazgató, könyvelő, felügyelő bizottság és választmány elegendő kezességet nyújtanak a „takarékpénztári-részvénytársulatnak” arra nézve, hogy felvirágozzék a „részvénytársulati-takarékpénztár.”

r. l.

A czár halála.

Még egyre érkezik Pétervárról az érdekesnél érdekesebb hír a merényletről, annak előzményeiről s következményeiről vonatkozólag.

A jelen merényletet a merénylők nem egészen minden előjel vagy intés nélkül hozták színre. Azonban a nihilisták hírlapjuk, falragaszok, röpiratok által oly sokszor hirdették szándékukat, hogy Sándor czárt meg akarják ölni, hogy azt a czár és környezete, valamint a rendőrség is utóljára már legkisebb figyelemre sem méltatták és pusztá fenyegetésnek tekintették, ez volt az oka, hogy az őrendszabályok sem voltak már oly szigorúak. Így nem vették figyelembe a Bodkin udvari orvosnak át adott azon katulyát sem, melyben dinamittal vegyített labdacsoq voltak és a czárnak voltak szánva.

A czár kocsisa ezt vallotta: Az első bomba szétrobanása után kiugrott a czár kocsijából és kérdezte: Ki sebesült meg, és a sebesült kózikok felé indult. A kocsis látta, hogy a hintó nagyon megsérült ugyan, de hogy azért tovább mehet még vel-. Veszedelem sejtve kérő hangon figyelmeztette tehát a czárt: „Felséged, a palotáig jól elhajthatok ezzel a kocsival.” A czár nem hallgatott ezekre a szavakra, a melyeket ismételt a kocsis, és az először megfogott merénylő felé ment és kérdezte nevét. Azután megfordult, néhány lépést tett és a borzavató katasztrófa bekövetkezett. A kocsis három percze becsüli az egész időköz, de nem volt több kettőnél.

ked mndent bevallok. Egy este én és Vera egyedül ültünk a szobában. Leányom tán már századszor kérte beleegyezésemet és tán századszor tagadtam meg tőle. Ekkor azonban fölemelkedett, oda-futott a szekrényhez, kinyitotta és elővett egy kést, ama kést, melyet te is ismersz, bátyám, kését, mely már két ispravikban fordult meg.

— Ha „igen“-t nem mondasz, míg fohászatot Szent Szergiuszhoz befejeztem — kiáltá Aera leányom — e kést szí- vembe döföm.

És hidd el, Jegor, a szerencsétlen végrehajtotta volna szándékát, ismerem őt jól, hiszen ebben is az én leányom. Te is ösmered. De azért még is haboztam egy pillanatig, mert még harmincz év előtt megesküdtem apámnak, hogy boszút állok érte a Borisok családján... De az a kés, Jegor, az a kés! Összerakódtam tőle és — engedtem; rávettem magamra leányomra, hogy kiragadjam kezéből azt az átkozott kést.

— Vedd el Borisodat, mondám neki, ha a sors úgy akarja, de ne feledd el soha, hogy egy paraszt leánya, egy vértanu unokája vagy!

A két ember így beszélgetve lépett be a zárdába, mely már egy századnál régebben elhagyatva állott.

— Dániel, mondá Jegor komolyan, nem félsz? Itt vannak lábaink alatt és szigorú ítéletet hoznak fölötted! És te ismered jelszavunkat: Nihil! Sem kegyelem, sem bocsánat!

(Végo köv.)

A Pétervárról érkező hírekkel kapcsolatban a merénylet körülményeiről és a merénylők sorsáról. A merénylők közül néhányan már elfogottak, mások pedig még szabadon vannak. A merénylet után a czár és a császárné is megérkeztek Pétervárra, ahol a merénylet híreire nagy sajnálattal fogadták őket.

A czár, szeszaggatott, kal verében f... sirva vetette...

A császár merénylet híreire érkezve tengeri kikötő felémelt derekát és mekkul, hogy a f... tartották. A császárné is megérkezett, a császárné is megérkezett, a császárné is megérkezett.

A merénylet híreire érkezve a császárné is megérkezett, a császárné is megérkezett, a császárné is megérkezett.

A merénylet híreire érkezve a császárné is megérkezett, a császárné is megérkezett, a császárné is megérkezett. A merénylet híreire érkezve a császárné is megérkezett, a császárné is megérkezett, a császárné is megérkezett.

A merénylet híreire érkezve a császárné is megérkezett, a császárné is megérkezett, a császárné is megérkezett. A merénylet híreire érkezve a császárné is megérkezett, a császárné is megérkezett, a császárné is megérkezett.

Debr

(T. L.) S... tott: „Villem... Irta Georges...

A darab... ket már a m... az előadásról... sokkal rosszab... vid idő alatt... nyosan gyöng... gyon elérkez... névze, hogy me... akar a jelenle... komédiázni?!

Nem aka... rájuk mutatni... inkább férfi ta... kijönnek a sz... bevezető szava... onál többet n... szerepeikből;... jönnek, tipegr... beszélni rövidé... ahhoz mérten... nekik a sugó... közt természet... lehet; az ily... hogy amit sze... mondani, azt n... pedig a zenve... helyre, ott kér... körülmény szü... sugó felsugja... egész játszó... se ismer a ma... végre — egy... kiejti azt a ré... replő pedig ug... időben kiejti... ján, nem tudva... mondva: mit s... az ily körülmé... mig az első... a szereplő, a m...

son segí-
ny példá-
ben olyan
kik be-
csak első
g éppen
meretlen
a nagy
gyaripa-
nk a ma-
nk, hogy
elnökeit,
szült egy
rkamara
ez urnál
y háznál
eskédne-
rsulatok
k megbi-
azt mi-
hog az
tba ho-
gy raj-
mert ne
helyze-
korlása
záló zsi-
a meg-
iskolán-
Ortányi
elátása

lajdonos, Magi János tanár, Szikes Imre ügyvéd, Frid Simon bérlő, Maklary Lajos iparos, Lányi Márton kereskedő, Falk Lajos kereskedő.
Az alapítók és részvényesek első közgyűlésére, a pénztárnoki és könyvelő állomásra — mint értesültünk, 23 pályázó állott a verseny tere. Pénztárnokká választott Nagy Gábor hbőszörményi kir. járásbírósi végrehajtó. Könyvelő M. J. Mérey Mihály a t. fogári népbank eddigi könyvvezetője; jog tanácsosa választott Goldhammer Albert ügyvéd. Felügyelő bizottsági tagokká választottak: Szenté Balint városi rendőr főkapitány, Balhazar János városi mérnök, Győri János nagybirtokos, és Sütő János telekkönyvvezető.
A beterveztett alapszabály-javaslat némi módosítással elfogadtattott.

Ilyen módon takarékpénztári részvénytársulatunk teljesen megalakult, s a választások ellenpár kivételével-senkinek panasza nem hallatszik, az pedig sebjaj. Az igazgató, könyvelő, felügyelő bizottság és választmány elegendő kezesességet nyújtanak a „takarékpénztári” részvénytársulatnak „arra nézve, hogy felvirágozzék a „részvénytársulati-takarékpénztár.”

r. l.

A császár halála.

Még egyre érdeklik Pétervárról az érd-kesnél érdekesebb hír a merénylet, annak előzményeire s következményeire vonatkozólag.

A jelen merényletet a merénylők nem egészen minden előjel vagy intés nélkül hozták színre. Azonban a nihilisták hírlapjuk, falragaszok, röpiratok által oly sokszor hirdették szándékukat, hogy Sándor császárt meg akarják ölni, hogy azt a császár és környezete, valamint a rendőrség is utoljára már legkisebb figyelemre sem méltatták és pusztá fenyegetésnek tekintették, ez volt az oka, hogy az örvend-szabályok sem voltak már oly szigorúak. Így nem vették figyelembe a Bodkin udvari orvosnak át adott azon katulyát sem, melyben dinamittal vegyített labdacskók voltak és a császárnak voltak szánva.

A császár kocsiát ezt vallotta: Az első bomba szétrobanása után kinyitott a császár kocsiablakát és kérdezte: Ki sebesült meg, és a sebesült kocsik felé indult. A kocsi láta, hogy a hintó nagyon megérintett ugyan, de hogy azért tovább mehet még vel-... Veszedelemet sejtve kérő hangon figyelmeztette tehát a császárt: „Félséged, a palotáj jól elhajthatok ezzel a kocsival.” A császár nem hallgatott ezekre a szavakra, a melyeket ismételt a kocsi, és az először megfogott merénylő felé ment és kérdezte nevét. Azután megfordult, néhány lépést tett és a borzaván katasztrófa bekövetkezett. A kocsi három percre becsúszott az egész időköz, de nem volt több kettőnél.

ked mndent bevallok. Egy este én és Vera egyedül ültünk a szobában. Leányom tán már századszor kérte beleegyezésemet és tán századszor tagadtam meg tőle. Ekkor azonban fölemelkedett, oda-futott a szekrényhez, kinyitotta és elővett egy kést, ama kést, melyet te is ismered, bátyám, kést, mely már két ispravikban fordult meg.

— Ha „igen”-t nem mondasz, míg folhazomat Szent Szergeuszhoz befejeztem — kiáltá Aera leányom — e kést szí-
vembe döföm.

És hidd el, Jegor, a szerencsétlen végrehajtotta volna szándékát, ismerem őt jól, hiszen ebben is az én leányom. Te is ösmered. De azért még is haboztam egy pillanattig, mert még harmincz év előtt megesküdtem apámnak, hogy boszút álllok érte a Borisok családján... De az a kés, Jegor, az a kés! Összerázkódtam tőle és — engedtem; rávettem magamat leányomra, hogy kiragadjam kezéből azt az átkozott kést.

— Vedd el Borisodat, mondam neki, ha a sors ugy akarja, de ne feledd el soha, hogy egy paraszt leánya, egy vértanu unokája vagy!

A két ember így beszélgetve lépett be a zárdába, mely már egy századnál régebben elhagyatra állott.

— Dániel, mondá Jegor komolyan, nem félsz? Itt vannak lábaink alatt és szigorú ítéletet hoznak fölötted! És te ismered jelszavunkat: Nihil! Sem kegyelem, sem bocsánat!

(Vége köv.)

A Pétervárral érkezett hivatalos és félhivatalos tudósítások után, nem lehet kételkedni abban, hogy kik voltak az attentatum végrehajtói. Az egyik Ruszakov, a kit rögtön elfogták a helyszínén. Ő maga vallotta be, hogy ő dobta az első bombát. A másik bombát, mely megölte a császárt, az a fiatal ember hajította, a ki halálának megsebesült a helyszínén. A nihilisták aldozat-készsége hártalan. Az attentatum végrehajtásában kétség nélkül több nihilista vett részt, hogy szűkség esetében segíthessék egymást.

Nowikoff tábornok így írja le a császár elleni merényletet:

A császár, sipka és köpeny nélkül szétszaggatott ruhában összezuzott tagokkal verében fetreggett a hóban. Nowikoff sirva vette magát a császár lábához e szavakkal: Istenem mit tetek feleségeddel! A császár mozdulatlanul fektött. Az oda-érkező tengerész katonák segélyével Nowikoff felemelte a császárt és átkarolta a derekát és mellét, míg a tengerészek anélkül, hogy a fegyvert letették volna, lábait tartották. A császár kezét akarta felemelni véres homlokához és kétszer azt rebegte: „hideg!” Nowikoff kihuzta zsebéből kendőjét és azzal bekötötte a császár homlokát, a midőn Mihály nagyherceg odaérkezett. „Sascha, hogy érzed magad?” kérde a nagyherceg, oda hajolva a császár arcahoz. A mit a császár válaszolt nem lehetett megérteni. Egyetlen egy jajtatót sem lehetett hallani tőle. A nagyherceg megparancsolta a tengerészeknek, hogy dobják el fegyvereiket, és az egyiknek fővegével befedte a császár homlokát, a kit Jassan tovább vitték. Nowikoff azt kérde a nagyhercegtől, megengedi-e, hogy a császárt a sebek bekötése végett, a legközelebb fekvő házba szállítsák. A császár válaszul meg eszméletlenül, hallotta és ezt rebegte: „Vigyetek a palotába én ott akarok meghalni!” A mit még mondott, azt nem lehetett megérteni. Ezek voltak utolsó szavai; szemei és szája lecsukódtak és többé egy hangot se hallottak tőle. A császárt azután Dworsetzky szánjára tették és a palotába szállították.

A császár holttestét bebalzsamozták és fényképezték. Az arc csak kevéssé van megsérült; a ballábat, mely csak egy húszszálon függött, levették és mesterséges lábbal helyettesítették. Azt hiszik, hogy a robbanó anyagot azért tették úvegbe, hogy robbanó képességét fokozzák. Néhány nappal a merénylet előtt, egy elfogott politikai bűntettes ezeket mondá a vizsgáló bírónak, aki őt kihallgatta: „Már engem nyugodtan felakasztathatok, oly biztosan megtettem az előkészületeket, hogy a terv megchiúsulására még csak gondolni se lehet.”

Debreczeni színház.

(T. L.) Szerdán, márcz. 16-án adattott: „Villemér marquis” dráma 4 felv. Irta Georges Sand.

A darabról elmondunk véleményünket már a mult alkalommal, most csak az előadásról akarunk megemlékezni, mely sokkal rosszabb volt a multkorinál. Rövid idő alatt ez már a harmadik botrányosan gyöngé drámai előadás, azért nagyon elkeresztettek látjuk az időt arra nézve, hogy megkérdessük: vajjon játszani akar a jelenlegi színtársulat, avagy csak komédiázni?

Nem akarunk ezuttal személyenkint rájuk mutatni a színtársulat azon — leginkább férfi tagjaira — kik nap mint nap kijönnek a színpadra a nélkül, hogy a bevezető szavaknál s egy pár instrukciónál többet megjegyezzenek maguknak szerepeikből; ezek a jó urak aztán kijönnek, tipegnék, topognak, elkezdenek beszélni rövidebb, hosszabb pauzát tartva ahhoz mérten a mily adagban sugja fel nekik a sugó a szót; ily körülmények közt természetesen alakításról szó sem lehet; az ily körülmény szüli aztán azt, hogy amit szeliden enyelveg kellene elmondani, azt mérgeesen elpatogják, ahol pedig a szenvedélyes kifakadásnak volna helye, ott kérőre fogják a dolgot; az ily körülmény szüli aztán azt, hogy midőn a sugó felsugja ez egy szót: „Karolin”, az egész játszó személyzet összenéz, senki se ismer a maga mondókájára benne, míg végre — egy a legbátrabbak közül — kiejti azt a rémület hangján, a másik szereplő pedig ugyanazt a szót, ugyanazon időben kiejti a fontoskodó kétely hangján, nem tudja mit hoz a jövő, jobban mondva: mit sug fel majd még a sugó? az ily körülmény szüli aztán azt, hogy míg az első felvonásban intrukust ad a szereplő, a másodikban eszébe jut ko-

mikumot csinálni szerepéből, s hogy ez így van, utalunk „Az iparlovagok”, „A lolenez” és a mai dráma előadására.

Különbö e visszas állapoton egy cseppet sem csudálkozunk akkor, midőn maga az igazgató meg jó példával elő, játszván egyre másra a legnagyobb szerepeket, a nélkül, hogy szerepének csak a huszad részével volna tisztában. Elismérljük mi s három évi színpadi szereplése alatt nem egyszer sajnos tapasztaltuk hogy Mándokynak, — mint vezetőnek ezer és egy a dolga, de a bérlő közönség, mely végre is legtöbbet áldoz évenként a színházra, s mégis minden valamire való előadást külön is megfizet, elvárna, hogy inkább ritkábban játszszzék, de legalább gondoskodjék némileg élvezhető előadásokról; ezt kívánja a közönség érdeke, sőt ezt megkívánja a Mándoki érdeke is, ki — sajnálnók — ha régebben szerzett érdemeit a bérlet hátralevő számainak robotszerű lejátszása által végképp lerontaná.

Végül megemlítjük, hogy Hunyadi M. is (Karolin) ki a multkor excellált a szerepben, az óriási zürzavarban nem egy helyen esett ki szerepéből.

Fővárosi hírek.

(Az orosz császár) megöletése, a magyar fővárosban koránt sem költötte az a hangulatot, melyet a hivatalos sajtó műnyelvén „lesújtónak” lehetne nevezni. Aligha akad ember, a ki a véres elégtételt nem tudná és nem akarná igazolni. A királyok megöletéséről nincs mindenki egyforma véleményben, de arra nézve viszont mindenki egyetért, hogy a hol a nép természetesen aspirációi elnyomatnak, ott az erőszakos kitérősek elkerülhetetlenek; s hogy a hol az uralkodó az ő fiát, mert csak historian, megszokáson alapuló erejét a nép lenyűgözésre használja fel, ott a nép sem lehet válogatos az eszközökben, melyek az ő valóságos erejét érvényre emelhetik. De az is bizonyos, hogy a sikerült támadás első hírére mindenki mást várt, mint a mik történtek, senkisen bírta elhinni, hogy a nihilisták csak azért robbantották légbe a császár kocsiját, hogy az öreg, kiélt, vakmerő zsarnok helyett egy fiatal, erős vakmerő zsarnokot kapjanak.

(Az itt időző görög tisztek) megbizásukhoz képest újra megkezdtek a lóvásárlást s már közel 700 darabot utnak is indítottak és 8 nap alatt a bevásárlással készen lesznek, de további utasítások érkezéséig még azután 8 napig itt maradnak, mert úgy hiszik, hogy ez utóbbi megrendelésen kívül még további lóvásárlás iránt is jön utasítás. Az említett tisztek innét nem mennek Olaszországba, mint eddig tervezve volt, mert oda már más bizottság ment.

UJDONSÁGOK.

* Az iparműkiállítás, mely ez év augusztus havában tartatik városunkban, a helybeli ipariskola növendékei is részt vesznek írásbeli s az iparra vonatkozó rajz dolgozatokkal. Miut értesültünk, az ugyanezen időben Budapestten tartandó nő-iparkiallítás daezára a debreczeni iparműkiállítás a nő-iparágak is nagymérvben lesznek képviselve, — Megemlítjük még, hogy a kiállításra vonatkozó szabályzat s a bejelentési izek házankénti hordása mai napon megkezdett.

* Szép ünnepély színtere lesz vasárnap a város háza nagytanácsterme, midőn délelőtt 11 órakor történik azon koronás érdemkereszt átadása, melylyel a király Tóth Lajos ispotályi ref. tanító é téren kifejtett sikeres és hosszas működéseért kitüntette. Az érdemkereszt átadása ünnepélyességgel lesz egybekötve, melyre a kártársak, tanügyi barátok és a közönség figyelmét ezennel felhívjuk.

* Gazdasági gyűlése lesz e hó 19-én szombaton délután 3 órakor a ref. egyház tanácsának, melyben folyó ügyek lesznek tárgyalva. Felhívjuk az illető tagok figyelmét rá.

* Debreczeni tisztviselők önszegélyző egyesületének vagyon kimutatása 4 havi munkédéséről. Vagyon: Pénz készlet 280 ftk 41 kr.; takarékpénztárban elhelyezve 2157 ftk 23 kr.; rövid lejáratú kölcsönök 690 ftk; nagyobb kölcsönök 1790 ftk 66 kr.; áru számla 25 ftk 20 kr.; felszerelési számla 18 ftk 72 kr.; Összesen 4962 ftk 22 kr. Teher: Előlegezési és fogyasztási alap 4253 ftk segélyezési alap 149 ftk 51 kr.; tartalék alap 72 ftk 32 kr.; beirási díj számla 242 ftk 40 kr.; nyereség 244 ftk 99 kr.; Összesen: 4962

frt 22 kr. Debreczen 1880 Deczember 31-én Opprius igazgató, Kabai id. könyvelő. A könyvekkel összehasonlítva megvizsgáltuk és helyesnek találtuk a felügyelő bizottság: Szepessy Gusztáv, Bahunek Ignác, Handtel Vilmos.

* Arvák megvendégelése. Egy magát megnevezni nem akaró urnó, a helybeli arvaház apoltjait a n pokban többféle peesenyével és kalácsesal vendégelte meg, mely nemcs tetteért köszönetet mond az arvák nevében Kacsokovic s Ivánné.

* Márcz. 15-ét mindenütt igen szépen ünnepelték meg. A nagyobb városok közönsége az ifjussággal együtt igyekezett minél fényesebbé tenni az emléktünnepélyt.

* A városi tanács az adóbefizetésének új módjáról szóló utasításokat ki-nyomatta. Ez utasítások közelebb hordatnak szét házanként.

* Az árviz Körös-Tarcsát előntötte. A házak egymásután dülnék össze s a nyomor leirhatlan.

* Vasuti értesítés. F. hó 17-től a Királyháza-debreczeni vonalon, a 112. és 113. sz. vonatok, Kraszna hidoni átszállással fognak közlekedni, ennelfogva említett vonatokon személyek, podgyász és posta átszállással továbbittatnak. — A 112. sz. vonat Debreczenből reggeli 4 óra 10 perczkor indul, a 113. sz. vonat pedig ide déli 11 óra 54 perczkor érkezik. A délutáni 4 óra 24 perczkor, induló 114. sz. és az este 8 óra 2 perczkor érkező 111. sz. vonat, egyelőre nem fog közlekedni, a teher áru forgalom, Nagy-Károlyon túl, továbbra is be van szüntetve. — Debreczen, márcz. 16. Az állomás fönök — Sztankóczy.

* A debreczeni tisztviselők önszegélyző egyesületének t. tagjait van szerencsem értesíteni, hogy a f. hó 27-én d. u. 3 órakor a város háza nagy termében tartandó közgyűlésre a szavazati jegyek f. hó 18-dikától kezdve az egyesület helyiségében felvehetők. Az alapszabályok 16 §-a IV rész első bekezdésében foglalt határozat alapján szavazati jogát csak azon rendez tag gyakorolhatja, ki tagsági könyvecskéjének felmutatása mellett szavazati jegyét a közgyűlés előtt legalább két nappal, tehát az alkalommal f. hó 25-ig bezárólag átvette. Az ügyvezető igazgató. * A vizáradás miatt a vonatok rendetlenül közlekednek. Az elkésés mindennapi dolog.

* Jászay Mari asszony, a budapesti nemzeti színház drámai művésznője, ma kezdé meg vendégszereplését színpadunkon. Bizony félni lehet az utóbbi drámai előadások után, hogy a közönség — távollétével fog tündökölni.

* A farsang a bójtre testálta át, amivel adós maradt, s úgy látszik, a bójt nem is szükmarku az örökség kiosztásában és jól fizet hideggel és széllal. Tegnap estig oly pogány hús idő volt, hogy a bundát is bátran fölölthettük didergő tagjainkra, pedig Szipéria ezen közhasznu gunyaja erre mi felénk márezius hóban már rendszerint ki szokott menni a divatból. Az időjárás tekintetében az ország legnagyobb részén ugy állt a dolog, mint nálunk. Mindenfelől nagy szelekről irnak. * Szathmári Árpád, színtársulatunk kitűnő tagja, folyton nagy tetszés mellett lép föl Aradon. — Legközelebb „Aszalai uram leányai” című darabban lépett fel, s az aradi lapok egyhangu véleménye szerint, egyedül hivatott az országban, hogy a Szigeti szerepkörét betöltse.

* Fenyegetés. Egy elfogott nihilista azt vallotta, hogy nekik céljuk valamennyi uralkodó meggyilkolása, mely czélban őket megakadályozni nem lehet.

* Egy külföldi lapban következő hirdetés olvasható: A t. cz. borivó urakhoz! Van szerencsem becses tudomásukra hozni, hogy mátol fogva gyorsabb kelet végett a bort nem literenként, hanem óránként mértem; egy órai ivás 14 kr.

* Roppant sok gyilkolási eset fordul elő Krassó és Szörény megyében. Lugosról írják: Nincs megye, melyben annyi gyilkolási eset fordulna elő, mint nálunk. Nem mulik el hét, egy-két gyilkolási eset nélkül s így nagyon üdvös lenne, hogy a báró Sztójka főügyészi helyettesünk által kérelmezett statárium felálltassék.

* Tánéz egy halottal. Genuából írják a következő különös eseményt: E hó 10-én a déli órákban egy fiatal ember mászott át az utjemető falán s örületes buzgalommal kezdett egy sir feladásához. Mikor a koporsót kiasta betörte korhadt födelét, kiragadta belőle az enyészetnek induló holttestet s elremitő tánczra kelt vele. A temetőőrök végig nézték a jelenetet, de a fiatal ember arcától,

annyrá megrémültek, hogy nem mertek közel menni hozzá. Az egyik ör rendőrt hozott, de alig pillantotta meg a fiatal ember ennek a napfényben villogó szuronyát, vilámbeességgel eltűnt. Bizonyára örült volt.

* A halápi idei vágás-téren levő 481 méter ől gömbölyű tölgyfának ott kin a helyszínén 7 forintjával eladása elhatároztatván a venni szándékozók az elárusítással megbízott házi pénztári hivatalnál folyó mártius 17-ik napjától jelentkezzenek a tallórló elárúllást folyó év april 24-ik napjáig megtenni vagy meg-tétetni köteleztetvén. — A városi tanács.

* A pálinka. Egy ember több pálinkát talált inni, mint kellett volna, ki-ment az istállóba, a lovak között elesett, szörnyet halt. Az orvosi látélet szerint guttattés következtében hunyt el.

* A nagy-enyedi postamester megfojtása. Öt év óta a harmadik rablást követték el a nagy-enyedi postán e hó 7-én. Ejjeltájban három alárczos zsvány lepte meg a hivatalos helyiségében egyedül dolgozó postamestert s kényszerítették őt, hogy a legközelebbi szállítmányra szánt összeget vegye ki a Wertheim-szekerényből. Mikor átadta a pénztárban levő 1200 frtot, a rablók a postamestert megfojtották. A zajra a postamesterné és a szolgáló az irodába sietett, de már akkor minden csendes volt, az iroda ajtaja és a pénztár nyitva, a postamester pedig, Nagler Frigyes megfojta. Az előhivott orvos haszaltalan kísértette meg életre kelteni. A postamester, kit jóságáért, becsületességéért és előzékenységéért mindenki tisztelt, négy kiskoru gyermeket hagyott maga után.

Husárok.

42 kr Magyar Gábornál dedó utca 125 sz. a.

46 kr. Rác Györgynél czepléd ut. 2599. várad ut. 2121 rózsater 6. sz. a. Gyarmati Istvánnál varga utca 2238 sz. a. Nagy Mihálynál pfa ut. 967. sz. a. Magyar Gábornál czepléd ut. 55 sz. a. Rác Lajosnál rózsater 10 sz. a. Böldög Istvánnál rózsater 12 sz. a. Gyarmati Jánosnál morgó ut. 565 sz. a. s végre Szentesi Istvánál rózsater 11 és sz.anna 2267 sz. a.

Minden többi bejelentett mézarszék-
kekben pedig 48 kr.

— Dr. Fáy Márk orvos, sebész-
tudor, szülész rendel d. e. 8—9-ig, d. u. 2—4-ig. Különösen foglalkozik syphilis, bőrbetegségek és gégetükrészettel. Lakása n. hatvan-utca 1576. sz. a.

Debreczeni terménypiac.

— márcz. 15.

Egy hectoliter buza . . .	8.62—9.76 kr.
" " kétzeres . . .	7.49—8.13 " "
" " rozs . . .	6.66—7.32 " "
" " árpa . . .	3.74—4.06 " "
" " zab . . .	2.20—2.68 " "
" " tengeri . . .	3.66—4.22 " "
" " kölés . . .	3.74—4.06 " "
" " kölésása . . .	8.94 " "
1 zsák burgonya 50 kgr. 1.65, 100 kiló szalonna 60, 61 ¹ / ₂ , 63 frt, 100 kiló háj 60, 61 ¹ / ₂ , 63 frt.	

— Budapesti tőzsde, márcz. 17.
Eztüst — frt — kr; cs. és kir. arany frt 5.54 kr; 20 francos arany frt 9.29 kr.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ.

168. 14. sz.
7. Bérl. Péntek, márezius 18-án
adatik:

Makrancos hölgy

Vigj. 3 felvonásban.
Kassainé-Jászai Mari asszony mint vendég.
Kezdeté 7 órakor.

Szabó József,
felelős szerkesztő s kiadótulajdonos.

TISZAI D. ÖRÖKÖSÖK

ujonnan berendezett

KÖNYVNYOMDÁJA

(Debreczenben, piacz Vecsey-ház) elvállal mindennemű könyvnyomdai munkák u. m.:

számlák, árjegyzékek, étlapok, falragaszok, lakadalmi, estélyi s báli

MEGHIVÓK és TÁNCZRENDEK,

VONALOZOTT IVEK,

gyászejelentések, levélfejek, röpiratok, irodalmi művek stb.

gyors, pontos és jutányos árérti elkészítését.

VIDÉKI MEGRENDELÉSEK 24 ÓRA ALATT TELJESITTETNEK.

„Patria” kölcsönös életbiztosító-bank

1880. év végén fenálló biztosítások összege 15,692.700 frt.

Az 1880-ik év végéig kifizetett károk összege 1.045.433 forint.

Ezenelvon szerencsém jelenteni, miszerint a „PATRIA” kölcsönös életbiztosító-bank főügynök-égét Debreczen város és vidéke területére átvállaltam, miétt is az e bansuál biztosítottakat felhívom esedékes díjrészleteiket ezentul

irodamban kis-várad-utca 2113. sz. a.

fizetni le, a hol is a biztosítási szándékozóknak, valamint vidéki és mozgó ügynökségek átvételére vállalkozóknak készséggel szolgálom bármi kivonat felvilágosítással.

A „PATRIA”

elősmert hitelű s oly biztosító társaság lévén, mely rendkívül előnyös biztosítási módzatait olcsó díjak és előzékeny eljárással párosítja, bizton reménylem a t. cz. közönség szives támogatását s vagyok

királó tisztelettel

Löwenberg J.

kisvárad utca 2113 ik szám alatt.

(119.)

LEGUJABB DIVATU

Női tavaszi felöltönyök

nagy választékban kaphatók

Az által. bazarban

Debreczen, nagy-várad-utca a megyebázis mellett

rendes áron alól.

Ugyanott tavaszi

Férfi öltönyök

Gyermek öltönyök

Férfi és gyermek felöltönyök

rendkívül nagy választékban kaphatók.

Salon és divat öltönyök

a raktáron levő finom szövetekből mérték után rendes áron alól készíttetnek.

A ki e kitűnő szert csak egyszer, péld. köszvény, csusz, tagszakgatás, reumatikus fogfájás stb. ellen használta, szivesen ajánlja tovább. E körülmény nagyon is jellemző a Pain-Expeller jóságára nézve, valamint csakis annak tulajdoni ható, hogy e szer Magyarországon is minden reklám nélkül oly nagyszerű elterjedésnek örvend.

Kapható 40 és 70 krajczáros üvegekben. Budapestben a főraktárnok Török J. úrnál. — Debreczenben dr. Rothschnek V. ur gyógyszerítésében és csaknem minden nagyobb város gyógyszerházaiban.

Gyógyítása

a légző, és tápláló szerveknek és a tökéletets elgyengülésnek, a Hoff-féle maláta-gyógytápláló szere által.

A legtöbb európai cs. kir. udvari szállítóhoz Hoff János urhoz, cs. k. tanácsos, az arany érd-mkereszt és korona tulajdonos, lovagja, magas porosz és német kitüntetések stb.

Bécs. I. Gráben. Büäun rstrasse Nr. 8.

Nagyon szenvedtem dugulásban és érvágytalanságban, (melyhez még főfájás is csatlakozott) ugyannyira, hogy már életum voltam. A fájdalom erősödtek, a gyomor már annyira elgyengült, hogy nem emésztett semmit, köhögttem éjjel-nappal. Mikor már legveszélyesebben voltam, akkor tanácsolták, hogy próbáljam a Hoff féle maláta-készítményt és a köhögés miatt a mell-cukorkákat. — Képzelmeltem mily örömmel volt, midőn már a 18-ik üveg használata után ismét érvágyam volt. Egyuttal gyomrom is erősödött. Mindezt az ön kitűnő maláta-egészségi-sőre, — melyet tovább is folytatok — idézte elő. A mell-cukorkák szintén jól hatottak a köhögésre nézve. Fogadjja a legőszintébb köszönetemet a kitűnő készítményeért, mely által egészségemet ismét visszanyertem.

Kérek 60 üveg maláta-sört és 20 csomag maláta-cukorkát.

Berlin, 1880.

Kochné, Schumannstrasse 22.

Hivatalos gyógylevél.

Cs. kir. kizárólagos központi egylet stb Flensburg: A Hoff János-féle maláta-egészségi-sör, mint kitűnő szer bizonyult be.

Witye, örnagy a porosz kir. Lazareth delegatus.

Öväs! Csak valódi Hoff János-féle maláta-készítményt követeljen mindenki, a m ilyen a feltaláló saját arczképe és védjegye látható, a nem valódi ártalmas.

(A valódi Hoff János-féle melle-cukorkák kék papírban vannak.)

Kapható Debreczenben; Rickl József Zlmos és Csanák József urak kereskedésében. Nyiregyházán: K-rányi gyógytá ában. (139)

MINDENNEMŰ

titkos betegségek

és borbajok

gyógyíttatnak RICORD párisi egyetemi tanács egy edüll bi zatos gyögmódja szerint.

FOGAK

és azoknak tövei fájdalom nélkül kihuzatnak.

Weisz Gyula

specialista gyógyász.

a budapesti császári és királyi katonai főkörház volt osztály orvosa, kiérdemelt államvasuti és bányamű orvos által.

Lakik: széchenyi-utca, gróf Dégenfeld házában. — Bejárat a kis kapun.

Haszonbérbe adási hirdetés.

Bihar megyében — Bagamér községben a vámospércsi vasuti állomáshoz egy órányira fekvő — nagyvárad iat: sz: káptalan tulajdonát kezző mintegy 2500 kis holdat tevő Zigeti birtok — dohány temelési engedéllyel jövő új évtől több évre haszon bérbe adatik — a bérleti feltételek alulirt uradalmi felügyelőnél — megtudhatók Nagyváradon.

(335.)

Eleméry Aurél.